

40 DANA ZA ŽIVOT

39. dan, 12. 4. 2025.

Nakana:

Molimo kako bi što više žena imale dobru medicinsku skrb, vidjele svoje djetesce na ultrazvuku i odlučile se za život.

Sveto pismo:

Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.« Odgovori mu Toma: »Gospodin moj i Bog moj!« (Iv 20, 27 - 28)

Razmatranje:

Zagreb, jesen 1990. Moja prva trudnoća nakon tri godine braka i život mi se čini poput divne bajke! Odjednom, u proljeće 1991. stiže neočekivani udarac - trudnoća je krenula rizičnim smjerom. Potrebno je strogo mirovanje uz mnogo lijekova kako bi se trudnoća održala, a beba rodila u predviđenom terminu, sredinom srpnja. Nažalost, ni mirovanje ni lijekovi nisu pomogli. Beba se rodila prijevremeno početkom svibnja u vrlo teškom porodu. Djevojčica od 1500 grama žurno je smještena u inkubator. Okolnosti su bile takve da prva dva i pol mjeseca djetetovog života kontakt s majkom uopće nije bio moguć. Sedamdeset i četvrtog dana od rođenja, beba se konačno otpušta iz bolnice uz brojne liječničke upute i upozorenja. Radost mog prvog i tako željenog kontakta s dragim djetetom zagorčalo je čitanje otpusnog pisma. Najviše me plašilo intrakranijalno krvarenje čije posljedice nitko nije htio ili znao predvidjeti: hoće li i kako utjecati na djetetov razvoj - na motoriku, na govor, na vid? Kakvu budućnost ima moje dijete? Da nevolja bude veća, taj dugo očekivani boravak malene djevojčice u roditeljskom domu potrajao je samo dva dana i završio žurnim odlaskom bolničkom liječniku. Ovaj put krhka beba ostaje u bolnici daljnjih mjesec dana. To je bio početak niza hospitalizacija, brojnih specijalističkih pregleda i raznovrsnih terapija koje su bile naročito intenzivne prvih sedam

godina života. To je bio početak jednog mukotrpnog puta koji nije ništa obećavao, a tražio je maksimalnu predanost i upornost, puno strpljivog rada s djetetom i posvećenosti djetetovim potrebama i posebnostima. Iziskivao je mnogo nade i vjere. U tim teškoćama, a na samom početku puta, gorljivo sam čekala dan krštenja. Taj predivan dan bio je 8. rujna 1991. kad je malena Marija dobila ime po onoj kojoj smo se molili da učini čudo i da dijete koje po dijagnozama nije trebalo preživjeti bude što zdravije. Nebeska majka nije se oglušila, pa je mala Marija u narednim godinama često zbunjivala liječnike svojim napretkom koji je bio u suprotnosti s onime što je pisalo u medicinskoj dokumentaciji.

Danas je Marija fakultetski obrazovana, zaposlena, odgovorna i samostalna djevojka, puna zahvalnosti i vjere. Svoja ograničenja koja se tiču vida i fine motorike vrlo razumno i s mirom prihvaća. Nebeska Majka, koja najbolje razumije svaku majku, nije zaboravila niti mene i na moj put je dovela ljude pune razumijevanja, ljude koji su mi iskreno i nesebično pomagali. Zahvalna na svim milostima, mama Ines.

Molitva:

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo. K tebi vapimo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!